

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP.

A CSONGRÁDÁVRMÉGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Magyarországon vasárnap és csütörtökön.
Előfizetési ár:
Negyedévre 2 korona 50 fillér, félévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Görög-udvar,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket
a kiadóhivatal
mérésenkelt áron számít fel.

Jubileumi ajándékok.

Wekerle Sándor miniszterelnök törvényjavaslatot nyújtott be hétéfőn a képviselőházhoz „dicsőítéséről és megkoronáztatásáról” Ferenc József negyvenedik évfordulójának megörökítésére alkotandó művekről.

A törvényjavaslat indokolása szerint az alkotmány visszaállításának emlékünnepe a kormány nem zajos ünnepségek rendezésével, hanem olyan intézmények létesítésével akarja megülni, amelyek a társadalom széles rétegének szükségleteit elégítik ki.

Mély elismeréssel hajtjuk meg a lobogónkat a szándék előtt. Az elv, melyet a kormány ebben követni látszik, az egyetlen helyes elv. Az emberiség kikopott a pradákból és megunt, hogy a mai keserves megélhetési viszonyok között a saját bőrére rendezzen neki mulatságot, fölvonulásokat és pradákat. A „kenyeret és cirkszt” ma nem kormányzati politika többé. A látványosságokat elengedjük szívesen és inkább több, főleg pedig olcsóbb kenyeret kérünk.

Egészen más kérdés az, hogy vajon azok az emlékművek, amelyeket a kormány az ünnepélyes alkalomra tervez, tényleg megfelelnek-e a javaslat indokolásában jelzett elvnek. Erre a kérdésre bizony bajos volna akár azt felelni, hogy: nem, akár azt, hogy: igen. Elvégre a munkásokra csakugyan szükség van; sőt elismerjük azt is, hogy a termelés sebesülte és rokkantjai számára égető szükség van kórházra. Akkor kórházra, amekkorát a kormány kismem tud gondolni. A népakadémia sem elvetendő dolog. A munkásosztály értelmiségének fejlesztése, tanítása elsődrendű kötelesség is, szükséges is. Az ünnepélyes alkalomra való tekintettel meg azt sem vetjük fel, hogy ezt a tanítást sokféle módon, még úgy is el lehet végezni, hogy abban ugyan — a munkásság szempontjából — semmi köszönet nincsen. De azért szívesen vesszük ezt is; Aminthogy kegyetes dolognak ismerjük el az Árpád-templom építésének tervét is. A nemzet történelmének emlékei szentek előttünk.

Hanem ha úgy végiggondolunk mindezeket és összehasonlítjuk a nagy alkalmat a tervezett alkotásokkal, azt kell mondanunk, hogy a kettő között nem találjuk meg az összhangot valami különösképpenn. Ez a program, akár

hogy nézzük, szegényes és kicsinyes. És hiába takargatják bele egy tetszető és helyes elv köpönyegébe, mégis csak kicsinyes marad.

Az alkotmány visszaállításának emlékünnepe nem a felületi szükségletek kielégítésére volna szükség, Ugy hat ránk a dolog, mint a szimptomatikus gyógykezelés. Ugy, mint mikor a sarlatán orvos cifra üvegben és ékes vignettával hitvány cukrosvizet vagy valami közönbös kenőcsöt ad a súlyos betegnek. Mert higgye el a kormány, akár milyen jó dolog is lesz az a kórház és bármilyen jónak látszik is az a népakadémia, a néperdekek kielégítéséhez nem fog hozzájárulni, vagy legalább is nem gyógyítja meg a szervi betegségeket.

Nagyobb és mélyebb hatású koncepciót vártunk az ünnepélyes alkalomra. Valami olyant, ami nemcsak látszata elégíti ki az alsóbb néprétegek szükségleteit, hanem szervesen segít a kiáltó bajokon és ellentéteken.

Emlékeztessék akarták tenni az alkotmány visszaállításának ünnepét? Nos, akkor csak egyet tehettek volna. Igazi alkotmányt kellett volna adni ezen a napon Magyarországnak. A szűk körlátók közé ékelte jogokat ki kellett volna terjeszteni az ünnepség emlékeztetőre. Nemcsak őszinte örömet és őszinte lelkesedést kellett volna ez, nemcsak igazi szükségleteket elégített volna ki, hanem meg is erősítette volna a hitet a nemzet minden fiában az iránt, hogy azt az alkotmányt, melyet a közelmúltban, a kormányra jutott vezérek hívó, — mondhatnók izgatósávra megvédelmezett, nemcsak a kiváltságosok számára, hanem a maga számára védelmezte meg. Így vált volna valóságos győnyörű egyetemes ünnepé az ünnep. Így erősödött volna meg a harmónia a nemzet és királya között, amely a közelmúlt időkben tagadhatatlanul szenvedett. Így érezte volna át a népmilliók, hogy nem lát-szatra tesznek nekik engedményeket, hanem komolyan, becsületesen és őszintén akarják föl szabadulását és erős karjának védelmét az alkotmány számára.

Más, boldogabb nemzetek a jubilánstól kapnak olyan ajándékokat, mint amikkel a saját pénzükből kedveskednek nekünk a kormány. De abból, hogy mi mostohább sorsban élünk, nem az következik, hogy kedves ünnepi ajándékokkal vidítsuk föl önmagunkat, hanem az, hogy mélyreható, korsza-

kos intézmények életbe léptetésével szerezzünk magunknak erőt arra, hogy mi is boldog nemzet lehessünk.

Eszünkbe jut a szegény és gazdag gyermek közt karácsony után lefolyt párbeszéd.

— Mit hozott neked a Jézuska? kérdezte a gazdag.

— Sapkát, nadrágot, csizmát, meg meleg réklt; felel a szegény.

— Oh, mondja erre a gazdag. Ez nem ajándék. Ezt nem a Jézuska hozta. Hiszen ez minden fiúnak van.

A népház, a kórház és a többi ügyis megvan. Vagy legalább ügyis meg kellene lennie. Ilyen nagy ünnepre nagyobb dolgot vártunk. Hogy csak kettőt említsünk: a választói jog reformjavaslatát és az adóreformot.

Megyegyűlés. Csongrád vármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 27-én tartotta, Kelen Béla dr. főispán elnöklése mellett, a rendes évnegyedes közgyűlést, melynek első sorban az alispáni jelentést olvasták fel, amelynek bevezető soraiban az alispán meglepő rokonszenvel emlékezik meg a legutóbbi jelentése óta elhalt három megyebizottsági tag: Sulcz Lajos, Tóth Tamás Sándor és Szépe Mihály érdemeiről, miket külön meg is örökítenek.

Az alispáni évnegyedes jelentés tudomásul vétele után gyors tempóban indult meg a napirend tárgyalása, melynek alig egy-egy ügyénél keletkezett eszmecsere. A széksorokat gyér számban megülő megyebizottsági tagok ugyanis kezdenek beleszokni a Fejbiólintó Bálint-kodásba. Minden úgy van nekik jól, ahogy eléjük terjesztik.

A kereskedelemügyi miniszter leirt a beruházási alap terhére foganatosítandó mű-útépítések sorrendje ügyében, mely sorrendi megállapítás némi módosítása érdekében viszont — az útépítési tervek állásához képest, a vármegye felterjesztéssel él a miniszterhez. A sorrendi megállapítás szerint a szentes-vásárhelyi közútnak kiépítetlen szakaszát csetleg már az év folyamán kezdenék műtá kiépíteni.

A belügyminiszter leiratát, mely szerint a megyei tisztviselők a törvénygyűjtemény személyes megszerzésének kötelezettsége alól felmentettek, viszont a törvényhatóságok közigazgatási szakkönyvtár létesítésére kötelezettek, tudomásul vették s aztán felosztották a földmívelésügyi miniszter által a községi segélyalapok támogatására adott 8000 koronát ezen alapok között úgy, hogy Szentesnek az alaptól 2240 korona jutott.

A belügyminiszter, a közbevetett föllebezés elutasításával, jóváhagyta a Mátyásffy Kálmán várm. főjegyzőnek állásától

történt felfüggesztése iránt hozott meggyőző határozatot és utasította a törvényhatóságot, hogy a nevezett főjegyzőnek ezen időre járó ellátási illetményét állapítsa meg. A közgyűlés ezt, az állandó választmány javaslata, Ludrovai Tóth István ellenző felszólalásának figyelmen kívül hagyásával a fizetés felében állapította meg.

Kiskundorozsma kérelmének teljesítésével, módosították ezután az ottani törvényhat. bizotts. tagváltását kerületek beosztását.

Majd bizalmat szavaztak az összkormányának, elhatározták, hogy felírnak a kiegyezési tárgyalások, a progresszív adózás mielőbbi behozatala, a harmadik egyetemnek Szegedre helyezése és a kivándorlás csökkentése tárgyában a kormányhoz és képviselőkhöz.

Előnkítette a közgyűlés menetét Eder Jánosnak a kötelező ingyenes állami népoktatás ügyében benyújtott indítványa és az ezen folyt eszmecseré, melyet Eder János vezetett be indítványának okos, hazafias szellemű megokolásával, melyben a nemesség régi bűnének magyar nemzeti szempontból és az egységes magyar állam, kiépítése érdekében mondotta a népoktatás kötelező voltát törvénybe iktatandónak. A javaslat mellett Ludrovai Tóth István, ellem Barkai János és Cicatricis Lajos dr. alispán, utóbbi a nemesi osztályt a felhozott vád ellen is védve — szólaltak fel, mire a többség az Eder János javaslata fölött való napirendre térést határozta el, — a nemzeti uralom első esztendejének stilszerű megünneplése végett.

Dr. Havas Rezső indítványa fölött, hogy Dalmácia Magyarországhoz visszacsatolassék, az állandó választmány szintén napirendre térést javasolt. Fekete Márton és Petrovics Soma beszédeknek hatása alatt azonban a közgyűlés, ezzel ellentétben az indítvány mellett foglalt állást.

Hosszabb vita még a gazdasági egyesületnek a kóbor cigányok megrendszabályozására vonatkozó indítványa fölött folyt s a vitában Csúcs Lajos, Petrovics Soma, Cicatricis Lajos dr. alispán és Zsoldos Ferenc vettek részt, mire a közgyűlés az utóbbinak azzal a módosításával fogadta el az állandó választmány határozati javaslatát, mely szerint rendőri intézkedésekkel szorítsák korlátok közé a kóbor cigányok garázdálkodásait, hogy ezen cigányoktól a szekerek és lovak koboztassanak el és hasonló eljárásra hívassanak fel a szomszédos törvényhatóságok is.

A megyebeli városok és községek napirendre került ügyeinek elintézésénél, 300000 korona kölcsönt szavaztak meg, alispáni előterjesztésre a „Csány és Vidéke ker. Hiteleszövetkezetnek” tenyészállatok beszerzésére; feloldották Szentes város képviselőtestületének az Albertinyi Adólf kerítésépítése ügyében hozott határozatát és Rákosnyipap Gedeon főlebbeszéneket figyelmen kívül hagyásával, némi vita után, jóváhagyta Csongrád képviselőtestületének, a városi körletnek a csongrád-sövényházi árment.-társulat kezelésébe átengedése tárgyában hozott elvi jelentőségű közgyűlési határozatát.

Az egyes kérelmek elintézése közül kiemeljük azt, hogy a megyegyűlés, mely különben, a déli megszakítással, délután 6 óráig tartott, Kónya Antal szentesi szobrászművész növendéknek 200 korona tanulmányi segélyt, a szentesi iparosifjak önképzőkörre

Pécsre, a kiállítás tanulmányozására utazó tagjainak szintén 200 korona utazási segélyt szavazott meg.

A mezőgazdasági érdekképviselő.

A magyar gazdatiszadalom évtizedek óta sürgetett szorgalmazott chaja van teljesülésben. A mezőgazdasági érdekképviselő törvényes rendezéséről van szó, melyet a gazdatiszadalmi szervezetek már a múlt század hatvanas éveiben sürgettek. Gróf Bethlen András volt földmivelségi miniszter 1891-ben „Országos gazdasági tanács” címmel alkotott ugyan egy érdekképviselői szervet, de ez egyes agrártörvényhozási kérdésekben csak véleményező közege volt a földmivelségi kormányzatnak, 1891. év óta, úgy tudjuk, nem is lett többször összehívva tanácskozással, mint akkor, amidőn a mezőgazdaságról és mezőrendőréségről szóló törvénytervezetre nézve kérte ki Bethlen miniszter a gazdák véleményét. Az országos gazdasági tanács és utána a parlament is, alaposan megkopasztották ezt a szerencsétlen törvényjavaslatot, mely csakonkán került ki a törvényhozás kohójából, úgy, hogy a mostani földmivelségi kormány foltozgatja a múltak hibáit.

Darányi miniszter a múlt nyáron megbízta Rubinek Gyulát, az O. M. G. E. igazgatóját és Bernat Istvánt, a Magyar Gazdaszövetség igazgatóját, hogy egy törvénytervezetet dolgozzanak ki a mezőgazdasági érdekképviselőre vonatkozólag. A legújabb lépés, ami e tárgyban történt, az, hogy a miniszter az érdekképviselő rendezésének részleteire vonatkozólag is véleményadásra hívta fel az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet, valamint a többi gazdasági egyesületet is. Tizenkét pontból álló kérdőívet küldött szét, amelyre az O. M. G. E. május hó 29-én tartandó közgazdasági szakosztályi ülésén foglalkozni. Előadója a kérdésnek Rubinek Gyula igazgató, aki részletes elaborátumot dolgozott ki, amelyben válaszol a feltett kérdésre s a választ meg is indokolja. Eszerint az ország 18 kamarai kerületre osztásék be, a mezőgazdasági kamarák első sorban mint véleményező és javaslattévő testületek szerepeljenek, kívánatos azonban a kamarákat bizonyos ügykörben hatósági joggal is felruházni. A mezőgazdasági kamarákat a területükön működő egyesületekkel és gazdakörökkel kapcsolatba kell hozni. A kamarai illeték fizetésére köteleztettek birtokminimiumát első ízben a végrehajtott rendelef, később a megalakult kamara maga határozhatta meg. A kamarai illeték fedezésére ne csak a földbirtokok, hanem a bérlok, gazdaszettek, cédészek, állatorvosok, szakírók, tanárok, egyesületi és szövetségi alkalmazottak is köteleztessenek. A kamarai tagok választása választó-kerületenkint történjék. Egy-egy kerület a törvényhatósági joggal felruházott város, a rendezett tanácsú város és a közigazgatási járás. Azok, kik kamarai illetéket nem fizetnek, sem passzív, sem aktív választói joggal nem bírhatnak. A passzív választói jog bizonyos nagyobb földbirtoktulajdonhoz, vagy haszonbérlethez köthessék. A kamarai tagok száma legalább 60, legfeljebb 120 legyen. A kerületi kamarák egy országos központban egyesítendők, amely legyen vagy országos kamara, vagy országos gazdasági tanács, végül a kamarák az egész ország területén egyidőben lépjenek életbe. Ezen ter-

vezet szerint mezőgazdasági kamara lenne Budapesten, Zomborban, Szegeden, Nagybecskerekben, Temesvároft, Aradon, Nagyváradon, Debrecenben, Kassán, Miskolcon, Nyitrán, Pozsonyban, Győrött, Szombathegyen, Kaposvaron, Székesfehérváron, Kolozsváron és Marosvásárhelyen. A kamarai illeték nagyságára vonatkozólag pedig már maga a nagyváradai gazdaggyűlés kimondta, hogy az maximum a kataszteri tiszta jövedelem 1 százaléka legyen.

Ujdonságok

Szentes, 1907. Május 30.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselőtestülete, mint erről már hírt adtunk, június 3-án, hétfőn délelőtt 9 órakor közgyűlést tart a túl a kurcai tanácskozó teremben. Másnap június 4-én, délelőtt pedig ugyanott tisztújításék lesz Cicatricis Lajos dr. alispán elnöklése mellett, mely alkalommal az üresedésben levő alszámvévi és állatorvosi állás kerül betöltésre. Az alszámvévi állásra három, az állatorvosira szintén három pályázó jelentkezett.

— **A virilizmus reformja.** Nagyvárad város törvényhatósága köriratban kereste meg az összes társtörvényhatóságokat, ezek között vármegyénk törvényhatóságát is, hogy pártolón csatlakozzanak a virilis intézmény reformja tárgyában az országgyűléshez intézett felirathoz. Ezen felirat szerint a mai virilis intézménynek olyan módon leendő reformálását kéri Nagyvárad, törvényhozási úton, hogy a törvényhatósági bizottsági tagok fele ugyan ezután is a legtöbb adót fizetők közül kerüljön ki, — úgy azonban, hogy ezt a felelőrsz, a legtöbb adót fizetők sorából szintén a nép válassza.

— **Független függetlenségiek.** Lassan ugyan, de azért határozott formában egy új párt van keletkezésben az ország több vidékén: a független függetlenségiek párta, mely a többségbe jutott, de többségében a képviselőházban csak tünyn verggóó függetlenség 48-as pártnak azokból az elemekből toborzódik össze, amelyek nem vágnak hasra vag engedelmességgel a vezéri tekintélyek előtt még akkor is, amikor azt tapasztalják, hogy a hatalomhoz is parlamenti többséghez is jutott ezek a verések, mióta a kormányrúd a kezükben van, épp olyan kevés, vagy még kevésbé képesek az urakódotól háza fia s, becsületess tanácsaikkal a magyar nemzeti állam független kiépítése eszméje felé hajlítani, mint ahogy ezt elődek, az alkoss és császár ilak, természetesen hazaáruló szabadlevő párti kormányok cselekedték, akik — hiszen köztudomású — nemzetellenes rossz tanácsadói voltak a királynak. A kialakulóban levő független függetlenségiek párta legújabbban a közeli Békés Gyulán adott magáról életjeit, a múlt vasárnap tartott népes gyűlésén a következő rezolúciót fogadva el: Követelik az általános titkos és községenkénti szavazati jog törvénybe iktatását; az önálló vámtérsületnek, az önálló magyar jegybancnak a legközelebbi időben leendő felállítását; a fokozatos adórendszert mielőbbi törvénybe iktatását; a fogasztási adók föltétlen eltolrását; az egyesülési és gyűlékezési jognak törvényhozással leendő szabályozását és tiltakoznak minden olyan törekvés el-

len, mely a katonai létszám felállítását és ezzel az adózó polgárok újabb megterhelését célozza. — A derék gyulaiki kifejezett kívánsága, hogy ezt a határozatukat, végrehajtás céljából Kossuth Ferenc terjeszse a függetlenségi párt országos vezetése elé. Valószínű azonban, hogy a kívánságok teljesítését maguk sem hiszik, mert hiszen tudniuk illik, hogy ilyen határozatot, amilyent ők hoztak, csak a rabonai, — azaz, pardon, csak független függetlenségi valiható magáénak, az országos pártvezetőség pedig függetlenségi ugyan, de nem független.

— **Munkásháztelep Tápán.** A mindszei, szentesi és csongrádi munkásháztelepek létesítésére, illetőleg továbbfejlesztésére irányuló erélyes akciójával párhuzamosan, Cicatricis Lajos dr. alispán nem feledkezik meg arról sem, hogy a vármegye többi községeiben is a kívánatos siker felé vezesse a maga üdvös népmentő, munkásháztelepi akcióját. Sarkalja ebben az alispánt bizonyosan az az általa legjobban ismert körülmény is, melyet lapunkban már szót tettünk, — nevezetesen, hogy Csongrád vármegyében is létesítő mértékben kezd sokasodni az ülteveltek kérék száma, akik mind Amerikába akarnak kivándorolni, jobb hazát, jobb megélhetést keresni. Így Tápán is a szokott és ismert érellyével fogta meg Cicatricis alispán a munkásháztelep létesítésének ügyét a leggyakorlatibb oldalán. Nevezetesen van Szeged városnak közvetlen Tápé község belterületéhez szögelőn egy darab libalegelője, melyet a község Szegedtől már kért is, házhelyek céljaira és Szeged város a községgel szemben készek is nyilatkozott parcellázni a kérdéses területet 100 négyzetööltes parcelláknak eladva, 100—100 korona kikialtási ár mellett. Most aztán Cicatricis alispán átiratban arra kérte Szeged város tanácsát, hogy ezt a libalegelő területet, melyen 150 munkásház épülne, méltányos árért cseréje át egy — a vármegye által létesítendő munkásháztelep céljaira. A kérdéses libalegelő alig jövedelmez ma valamit Szeged városnak és így remélhető, hogy a város tanácsa nem fog túlköveteléssel gátat vetni az alispán üdvös akciója elé.

— **Az amerikai kivándorlás.** Az Egyesült Államok bevándorlási hivatalának április hónapról most közzétett jelentése ismét szomorú világot vet Magyarországra rohamos elnéptelenedésre és elszegényedésre. Az Amerikába április hónapban kivándorolt 118834 egyén közül ugyanis, a jelentés szerint 21.662 volt magyarországi, ezek közt 7069 szinmagyar, akik összesen 485.820 koronát, tehát csaknem fél millió korona készpénzt vittek ki magukkal. Su-yosbitja a bajt, hogy a májusi kivándorlás Magyarországból előreláthatóan még nagyobb lesz, mert már május első hetében 4849 magyarországi kivándorló költött ki Amerikában.

— **A megyeszékhelyet nem adjuk.** Békés vármegyének azt az átiratát tárgyalta a hétfői megyegyűlés, melyben arra hívja fel a szomszédos törvényhatóság vármegyénket, hogy csatlakozzék hozzá annak a kívánságnak a kormánytól való kifejezésre juttatásában, hogy a harmadik egyetemet Szegeden állítsák fel. Az alladó váiasztmány javaslatára az volt, hogy a vármegye hasonló szellemben írjon fel a kormányhoz, mert hiszen évek óta az álláspontja törvényhatóságunknak és meggyőződése is itt édes

mindnyájuknak, hogy — ha felállítják a harmadik egyetemet, az azért versengő városok közül csak Szegedet illetheti meg az elsőség. A megyegyűlés ehhez képes egyhangúlag fogadta el a javaslatot, amelynek előnkéig történt enunciaciókál Bologh János biz. tag. erélyesen közbeszólt: „A megyeszékhelyet azonban nem adjuk! — A mellett, hogy éppen időszzerű volt, ez a közbeszólas, hiven tükörzi vissza az itteni közhangulatot. Minden rokonszenyünk Szegedé, egészen odaig — ahol a testvér-város ami városunk rovására nem akarja a maga fényét gyarapítani. Igenis kívánjuk, hogy Szegeden legyen a harmadik egyetem; igenis valljuk, hogy Szeged, geográfiai fekvésénél fogva, nagy nemzeti miszióra hivatott és hogy ennek a hivatásának a körülfekvő nemzetiégi vidékek magyarosításával becsületesen meg is felel; igenis támogatni vagyunk készek Szegedet még abban a törekvésében is, hogy a határához szögelő tulon-túl nagy Bács és Torontál vármegyék közigazgatásilag különben is lomha testének megoperálása révén egy új Szeged megye létesíthessék, természetesen Szeged székhelyivel, de viszont elvárjuk Szegedtől és legkivált szegedi lapтарыinktól, hogy a régi testvéries érzés továbbpólasa érdekében is, hagyjanak fel végre a Szentes és Csongrád megye ellen irányuló törtéttel, mert — a magunk megyeszékhelyét nem adjuk.

— **Öngyilkosság a rendőrség börtönében.** Jól ismert alakja volt úgy a rendőrség, mint a járásbírósg börtönének öv. Székely Tóth Imréné Kottymán Julis 67 éves öreg asszony, mert hiszen nem egyszer volt ő kigyelme ezeknek a helyiségeknek az önkéntelen lakója. Tegnapelőtt szintén a rendőrség vette őt partfogásába. Ifjú Szépe Antalót túnt el a napokban 46 liba s a véletlen úgy akarta, hogy a nevezett öreg asszony ugyanekkor szintén 46 libát adott el egy csongrádi embernek, aki egy ropogós 100 koronas bankóval fizetett. Fizek a s rendőrmester, aki a nyomozást vezette, mindent hamarosan kipuhatolta és bekisértette Kottymán Julist a kapitányságra, ahol a súlyos bizonyítékok dacára állhatatosan tagadott. A nyomozás teljes sikere érdekében elzárták az asszonyt a rendőrség börtönébe és tegnap délelőtt újból kihallgatták, miután közben azt is megállapították, hogy a szakorónást Horváth István vásártéri üzletében váltotta fel. Bár akkor is tagadott, — miután az előnyomozást befejezték, úgy volt, hogy tegnap délután átkísérik Kottymán Julist a járásbíróshoz, a hová való érkezése már avizálva is volt. Mikor azonban tegnap déli egyegyed gyakor a börtönör az ebédjét a cellájába bevitte, meglepetve látta, hogy az asszony egy garabolyában volt fehér szatyign darabbal felkötötte magát s bár teste ekkor még meleg volt, már meghalt. A libák arának jelentékeny részét különben megtalálták nála.

— **Fényes sikerű estély.** Erkölcsei és anyagi tekintetben egyformán fényes sikerű volt az a táncmulatsággal összekötött, gazdag műsorú estély, melyet a református kör f. hó 25-én rendezett saját háza nagytermében. A változatos műsor minden egyes számát zajos, frenetikus tappsal honorálta a nagy termet egészen megtöltött közönség és ez a tetszésnyilvánítás különösen az estély műsorának két számánál fokozódott szinte lázas hevülettel: J a k ő E t e l k a kisasszony szavala-sáal, aki V á r a d y Antalnak „Jú dá s” című remek költeményét interpretálta a szaváló-művészet teljes bravúrával és A r a n y János hegedűjátékaánál, akinek művészi kvalitásait közönségünk már többszörösen megismerhette és akinek játékát mindig is gyönyörűséggel élvezte. Rendkívüli hatást érték

el e mellett még a vegyeskar egy kitűnően egzekvált énekcsámában J a k ő E t e l k a kisasszony és J o ó Béla szöölő-szólamukkal, de a többi közreműködő is mind derekasan megállta helyét és raszólgált a közönség sürűn felzajló tapsaira. Hangverseny után az ifjuság tancra perdült és folyt a kedélyesen vidám mulatozás csaknem kivilagos-kiviradtig.

— **Gyermekmajális.** A helybeli zsidó iskola növendékei f hó 28-án majálisozni vonultak ki, zászlóval alatt, vidám zenezóval, a túl a kurali ligetbe. Délután 2 órakor volt, a tanító vezetés mellett a kivonulás és a gyermekek este 7 óraigjártékmal, táncal és különböző versenyekkel kellemesen töltötték az időt úgy, hogy örömlükben a szülők és sok-sok — szintén kivonult gyermekbárát is osztottak.

— **A szenvedélyes verekedő.** S i m o n János dorozmai hentes, aki különböző erőszakoskodásokért már ötször volt büntetve, a legutóbbi képviselőválasztást megelőzőtt napon, nem a legjózanabb állapotban belékött három rendőrbé és bár ő húzta a rövidbet, a rendőrközt tetteglet inzultálta. Hatóság elleni erőszak címén tették meg ezért ellene a főjelentést és a szegedi törvényszék most el is ítélte hat hónapi fogházra. Az ítéletet S i m o n megfőllebbezte.

— **Műkedvelő előadás.** A szentesi általános népkörnek pünkösdi második napjáról, az akkor volt rossz idő miatt elmaradt műkedvelő-előadását, mely táncmulatsággal lesz összekötve, vasárnap este tartják meg a városi színházteremben. A halasztás bizonyosan előnyére szolgál az előadásnak, mert a kör derék műkedvelői azóta is szorgalmasan tartottak próbákat és így mindenképen jól elkészülve lépnek fel, hogy begyakorlott játékkal igaz élvezetet szerezzenek a közönségnek.

— **Zárógyűlés.** A főgimnasiumi Gyorsírókór folyó hó 30-án d. e. 10 órakor tartja a gimn. rajztermében évszór gyűlést a következő programmal. 1. Megnyitóbeszéd, tartja Gönczi Ede tanár úr. — 2. Evi jelentés. Felolvassa Vecseri István ifj. cinök. — 3. A gyorsírási különféle fokozatainak a bemutatása. — 4. Ertekezés, tartja Berecz Sándor IV. o. t. — 5. Versenyek. — 6. Felolvasás, tartja Illés Gyula VI. o. t. — 7. Jutalmak kiosztása. — 8. Szavalt. Előadja Horcsik Nándor VII. o. t. — 9. Zárszó, tartja Balázsovits Norbert igazgató. A gyűlésen vendégeket szivesen lát a kör. — A tanév végén a kör több tagja részt vesz a szegedi nemzetközi gyorsíró-kongresszuson, a Gyorsíró kör tagjain kívül a helybeli társadalom néhány tagja is részt vesz.

— **Országos vásár.** Horgoson a legközelebbi országos vásár június 2-án, vasárnap lesz megtartva. A vásárra vézmentes helyekről mindenféle labásjóság szabadon felhajtható.

— **Tamburazene a korona-kávéházban.** A mai naptól kezdve minden este a korona-kávéház kerthelyiségében, vasárnap és ünnepnapok délután pedig a vasúti vendég-lóban, allandóan Petrovics Pál jeles ének- és tambura-zenekara játszik.

Felolvaszerkesztő: B Á N F A L V I L A J O S.
Kiadótulajdonos „Sentes és Vidék” könyvnyomda

Cserépkályha
Takarék tüzhely
kapható
Mazura Vilmosnál
vasút állomás mellett.

